

РЕШЕНИЕ

№ 1896

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12787** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Т. Н. Т. против Решение №243660 от 15.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по НАХД № 5982/2019г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 1644/18.03.2019г., издадено от началника на отдел „Охранителна полиция“ СДВР, с което на основание чл. 82 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) на Т. Н. Т. е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лв. за нарушение на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/11.06.2018г. за условията и реда за организация и извършване на видовете частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1 от Закона за частната охранителна дейност и за определяне на примерна типова класификация на обектите, на които се осъществява охрана по чл. 5, ал. 1, т. 2 и 3 от Закона за частната охранителна дейност /Наредба № 8121з-611/11.06.2018г./, във вр. с чл. 5, ал. 4 и чл. 52, ал. 2 от Закона за частната охранителна дейност.

В касационната жалба се излагат съображения за незаконосъобразност на решението на СРС, като се претендира неговата отмяна. Поддържа се, че въззивният съд е постановил решението при неправилно приложение на материалния закон, като

не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез процесуален представител юрк. П., депозира писмени бележки, с които взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, XX-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите от Софийския районен съд писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 01.02.2019год., около 10,20 часа, полицейски инспектор в група „Лицензи и контрол на частната охранителна дейност“ в отдел „ОП“–СДВР/ и негов колега извършили проверка в горепосочения обект: резервоар „Изток“ на [фирма], находящ се в [населено място], [улица]до магазин „Д.“, по спазване разпоредбите на ЗЧОД и актовете по прилагането му. На място установили охранител в обекта –Т., от когото поискали да им представи списък на охранителния състав, осъществяващ охраната на обекта, съгласно чл.13, ал.2, т.4 от Наредба № 8121з—611/11.06.2018г. на МВР, който в съответствие с чл.13, ал.5 от Наредбата следвало да се съхранява в охранявания обект, какъвто лицето не им предоставило. За извършената проверка бил съставен констативен протокол.

Въз основа на констативния протокол бил съставен АУАН № 1644/18.02.2019 г. против управителя на [фирма] за нарушение на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/11.06.2018г. Въз основа на АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на Т. Н. Т. е наложено наказание глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 82 от ЗЧОД.

Приетата от съда фактическа обстановка е установена от приобщените по делото писмени доказателства, както и от показанията на свидетеля Д. /актосъставител/.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че обжалваното наказателно постановление е издадено при спазване на процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон, като не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажен случай, поради което е потвърдил наказателното постановление.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд, че вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин. В случая жалбоподателят е наказан за нарушение на чл. 13, ал. 5 във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 4 от Наредба № 8121з-611/2018г. Съгласно последната разпоредба за всеки обект, поет за охрана, лицето по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД организира и контролира изготвянето в 14-дневен срок от сключването на договора за охрана или от датата на поемането за охрана на обекта, когато тя е изрично указана в договора за охрана, на план за охрана, който

отразява спецификата на конкретния обект на план за охрана, който отразява спецификата на конкретния обект съгласно чл. 6, ал. 1 и включва: особеностите на охранявания обект; организация на охраната (постове, маршрути, смени, въоръжение, комуникации и указания за тактиката на действие при различни случаи на посегателство над охраняваното имущество); данни за оръжието, ако такова се използва за охрана на обекта; данни за моторните превозни средства, ако такива се използват при осъществяване на охраната; ако се осъществява видеонаблюдение - данни за монтиране на видеокамери, както и на аналогични технически средства или системи, позволяващи да се правят видеозаписи; данни за технически средства или системи за осъществяване на мониторен контрол, ако такъв се извършва. Според чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/2018г. преписи от документите по ал. 1, т. 2 – 3 и ал. 2, т. 2 – 5 след изготвянето и утвърждаването им се съхраняват в охранявания обект и се представят за проверка на компетентните контролни органи. Следователно вменената за нарушена разпоредба на чл. 13, ал. 5 от Наредба № 8121з-611/2018г. урежда императивно задължение за лицето по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД да създаде организация и да контролира изготвянето и съхранението на план за охрана за всеки охраняван обект с конкретно посочено съдържание. По силата на чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД задължено лице се явява управителят, представляващ търговското дружество. Съгласно чл. 52, ал. 2 от ЗЧОД при организиране на охранителната дейност за всеки обект лицето по чл. 51, ал. 1 организира и контролира изготвянето и съхранението на документацията, определена с наредбата по чл. 5, ал. 4.

Не е имало спор по делото, че по Договор № 4354/12.01.2009 г. [фирма] осъществява физическа охрана и охрана чрез СОТ на проверения обект на [фирма], както и относно качеството на Т. Т. на управител на [фирма]. Установените при проверката от 01.02.2019г. обстоятелства, обективирани в констативен протокол от същата дата и потвърдени чрез разпита на проверяващия служител на СДВР като свидетел пред СРС, установяват по безспорен начин нарушение на чл. 13, ал. 5 във вр. с чл. 13, ал. 2, т. 4 от Наредба № 8121з-611/2018 г. относно проверения обект резервоар „Изток“ на [фирма], а именно: Т., като задължено лице по чл. 51, ал. 1 от ЗЧОД, не е създал организация, респ. не е контролирал изготвянето и съхраняването в обекта на план за охрана, който отразява спецификата на конкретния обект.

Спорно по делото е единствено дали конкретните обстоятелства по случая разкриват хипотезата на маловажност съгласно чл. 28 от ЗАНН.

За да не приеме изложените в тази насока доводи на наказаното лице районният съд е съобразил, че извършеното нарушение липса и несъхраняване на документ, е формално такова, на просто извършване, което няма съставомерни вредни последици. Съобразил е значимостта на засегнатите обществени отношения, свързани с осъществяване на частната охранителна дейност и имащи за цел охрана на живота и здравето на физическите лица и имуществото на охраняваните обекти. Посочил е, че конкретното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, а обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път е отчетено при определяне размера на наказанието в неговия законов минимум.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, споделя доводите на въззивния съд, че установеното нарушение не разкрива характеристиките на маловажно такова по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, а именно не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид, нито са налице множество смекчаващи вината обстоятелства. От наказателната преписка се

установява, че през м. юни 2018 г. наказаното лице е било предупредено за промените, свързани с влизане в сила на Наредба № 8121з-611/11.06.2018 г., и въпреки това то е допуснало извършването на 22 еднотипни нарушения. Характерът на регулираните обществени отношения и конкретните характеристики на случая изключват приложението на чл. 28 от ЗАНН, както правилно е приел районният съд.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 243660 от 15.10.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116 състав по НАХД № 5982/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.